

nich přiměřenou náhradu za trvající prospěch; náhrada tato určuje se smírným dohodnutím, jinak úřadem horním, při čemž dle rozhodnutí úřadu horního vyhrazen jest i pořad práva.

3. Konečně jsou tu práva a závazky mezi podnikatelem štol revírních a podnikateli hor, jimž se příště propůjčí míry důlní v dotyčném revíru; i tento kruh práv a závazků dlužno výslovně vyjádřiti v koncesi (§ 94); vytčené závazky tyto musí tito podnikatelé hor po zákonu na se vzíti a jsou k tomu poukázáni ve svých přidělených listinách (§ 96).

V. Zrušení, obnovení a převod štol revírních.

Jsou-li štol revírní zrušeny, má o tom horní hejtmanství ihned vrchnímu úřadu hornímu učiniti oznámení, načež úřad tento veřejně prohlásí zánik revírních štol, podá o tom zprávu ministerstvu financí; při tom ovšem nutno pilně pátrati a uvážiti důvody zrušení v zájmu veřejném. Horní hejtmanství povinno jest zrušenou koncesi ve všech knihách svých, kde zaznamenána byla nebo k ní poukazováno, a i na mapě revírní vymazati a vyzrozuměti o tom veškery účastníky, revírní výbor a politický úřad okresní.

Obnovuje-li se zrušená již štola revírní, jest přesně zachovati se tak, jako při udílení koncese pro zřízení štoly revírní (§§ 92—96 hor. zák.); pokud pak by zachování štoly revírní mělo zvláštní důležitost pro zdar hornictví, záhodno zasazovati se o uskutečnění potřeby té příhodným veřejným vyzváním a poučením (§ 66 vykon. předp.).

Povolení k tomu, aby štola revírní přešla v držbu něčí jako kutiště nebo míra důlní, smí se uděliti jen tehdy, nehlásí-li se nikdo o obnovu štoly revírní po trojnásobném vyzvání uveřejněném vždy za dva měsíce v časopisu určeném v dotyčné zemi korunní k veřejným vyhláškám; lhůta, do které jest se hlásiti, obnáší jeden rok a počíná dnem, kdy vyhláška byla vyhotovena (§ 97 odst. 2. zák. hor.).

Švakrovství (v právu občanském).

I. Pojem.

Švakrovství jest spojení resp. poměr, jenžto vzniká sňatkem mezi jedním manželem a příbuznými druhého manžela. Církevní právo katolické zná též nevlastní švakrovství (quasi affinitas), které zakládá se slibem manželským, tedy mezi nevěstou a ženichem; dále švakrovství následkem platně sice uzavřeného avšak tak zv. copula carnalis ještě nedokonaného manželství mezi jednou stranou a pokrevními příbuznými druhé strany. Dle kanonického práva povstává švakrovství jak manželským tak i mimomanželským tělesným obcováním. Rakouské právo přimyká se však těsně k římskému, dle kteréhož švakrovství předpokládá platné manželství.

II. Co se týče počítání stupňů švakrovství, jest § 41 o. o. z. v na-prosté shodě s římským a kanonickým právem; platíť zásada: Ve kterém pokolení a ve kterém stupni kdo příbuzen jest manželovi jednomu, v témž pokolení a v témž stupni sešvakřen jest s manželem druhým.

III. Švakrovství má ostatek daleko menší vliv na jednotlivé právní poměry nežli příbuzenství, což spočívá v přirozené povaze věci. (Viz čl. příbuzenství.) Občanský zákonník zmiňuje se o švakrovství jakožto překážce manželství (viz čl. Manželství §§ 66 a 125 o. o. z.); sešvakřené osoby nemohou býti způsobilými svědky při zřizování testamentu (§ 594 o. o. z.); na ně vztahuje se také ještě předpis § 595 o. o. z. o pisateli poslední vůle, jsou-li osoby s ním sešvakřené od zůstavitele v testamentu obmysleny.